

Sztaskó Richard

azt mondják

van ez a különös
zsibbadás itt leg-
belül a szegycsont
mögött és nekem
fogalmam sincs
arról ki adja vissza
könnyelműen eltékozolt
napjainkat

azt mondják
amiről nem lehet
arról nem is érdemes –

valóban?

visszabújnék

visszabújnék
önmagamba
de már nincs ott
semmi
csupán a sötét űr
s a falakhoz lapuló
csöndesség

nélkül

elismerem
semmi
elismerésre méltó
nem történik
egyikünkkel sem

ugyanúgy bicegünk
születés és halál közé
ékelődve mint
eleddig tettük ezt
bármikor
mindenféle méltóság
nélkül

nem sok közös

nem sok közös
van bennünk ami
pedig a különbségeket
illeti attól egészen
elfog a szédülés
azt se tudom
mibe kapaszkodjak
merre keressem a
biztos fogódzót
ebben a szüntelen
kavargó spirálban

jobb nekem a
semmit-sem-tudás
örömteli némasága